

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud — Republika Czeska) — Město Žamberk proti Finanční ředitelství v Hradci Králové, obecnie Odvolací finanční ředitelství

(Sprawa C-18/12) ⁽¹⁾

(Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 132 ust. 1 lit. m) — Zwolnienie — Świadczenie usług ściśle związanych z uprawianiem sportu lub z wychowaniem fizycznym — Podejmowanie aktywności sportowej w sposób niezorganizowany i niesystematyczny — Miejski park wodny)

(2013/C 114/25)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Město Žamberk

Strona pozwana: Finanční ředitelství v Hradci Králové, obecnie Odvolací finanční ředitelství

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Nejvyšší správní soud — Wykładnia art. 132 ust.1 lit. m) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Zwolnienia — Świadczenie usług ściśle związanych z uprawianiem sportu lub z wychowaniem fizycznym — Potencjalne i nieregularne uprawianie sportowej aktywności rekreacyjnej na terenie kompleksu basenów (parku wodnego) zarządzanego przez miasto i dysponującego infrastrukturą umożliwiającą podejmowanie takiej aktywności

Sentencja

- 1) Artykuł 132 ust. 1 lit. m) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że niezorganizowana, niesystematyczna i niemająca na celu udziału w zawodach aktywność sportowa może być uznana za uprawianie sportu w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 132 ust. 1 lit. m) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że dostęp do parku wodnego oferujący odwiedzającym nie tylko urządzenia umożliwiające podejmowanie aktywności sportowej, lecz także inne formy rozrywki lub wypoczynku, może stanowić usługę ściśle związaną z uprawianiem sportu. Do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy w świetle wska-

zówek interpretacyjnych dostarczonych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w niniejszym wyroku i z uwagi na szczególne okoliczności postępowania głównego ma to miejsce w niniejszej sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 31.3.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Dania) — LN przeciwko Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

(Sprawa C-46/12) ⁽¹⁾

(Obywatelstwo Unii — Swobodny przepływ pracowników — Zasada równego traktowania — Artykuł 45 ust. 2 TFUE — Rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 — Artykuł 7 ust. 2 — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 24 ust. 1 i 2 — Odstępstwo od zasady równego traktowania w odniesieniu do pomocy na utrzymanie w czasie studiów w postaci stypendiów lub pożyczek — Obywatel Unii studiujący w przyjmującym państwie członkowskim — Praca najemna przed rozpoczęciem i po rozpoczęciu studiów — Zasadniczy cel zainteresowanego w chwili wjazdu na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego — Wpływ na zakwalifikowanie go jako pracownika i na jego prawo do stypendium)

(2013/C 114/26)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Ankenævnet for Uddannelsesstøtten

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LN

Strona pozwana: Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Wykładnia art. 7 ust. 1 lit. c) w związku z art. 24 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77) — Równość traktowania obywateli Unii — Ustawodawstwo państwa członkowskiego przewidujące, że obywatele Unii mogą otrzymywać zasiłek mający na celu pokrycie kosztów utrzymania podczas studiów, o ile są oni pracownikami w tym państwie członkowskim lub też prowadzą tam działalność gospodarczą na własny